

Τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον ποιημάτων τοῦ νεαροῦ ποιη-
τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Στρατουδάκη μετ' αἰσθήματος γε-
γραμμένον ἀφιερῶμεν τῇ Πανεπιστημιακῇ φάλαγγι, ἥτις
εὐχόμεθα νὰ γίνη ἀρχὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἀρίστου θε-
σμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς. Γένοιτο!

ΑΣΠΑΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΑΛΑΓΓΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Πάλι νύβητη ζηλεμένη διαλεχτὴ στὴ μπαγρονέτα
Τὴν καυμένην μας μανοῦλα τὴν Ἑλλάδα μας χαιρέτα...
Κι' ἂν σὰς κράζανε οἱ φράγκοι νόθους τῆς παληκαριᾶς
Δεῖχτε πάλι τὰ φτερά σας ἀετοὶ τῆς ἑλευθεριᾶς.

Ἐξυπνοῦν ἄστον περασμά σας τὰ ἀντρειωμένα χρόνια
Ποῦ γεννήσανε τοῦ Διάκου καὶ τοῦ Μάρκου τὰ μιλιόνια.
Ἐξυπνοῦν... κ' ἡ φουστανέλα τὰ παιδιὰ τῆς χαιρετᾶ,
Καὶ σὰ σύγνεφο τοῦ Μάρτι ταξειδιάρικο πετᾶ.

ᾠ! καλῶς τὰ χελιδόνια στὸ καινούριον μας λημέρι
Ποῦ στολλίξ' ὁ Πατριάρχης μετ' ὃ τὸ Ῥήγα τ' ἄγιο ταῖρι...
ᾠ! καλῶς τα ποῦ μᾶς φέρνουν ἀνοιξι κι' ἀνατολὴ
Εἶς τὴν ὠμορφὴν θωριά τους στὴ γλοκιά τους κεφαλή.

Λεβεντιά μου πῶς σοῦ μοιάζουν εἰς τὸ πρόσωπο τὰ κρῖνα
Εἰς τὰ στήθια τὸ καμίνι καὶ στὸ χέρι ἡ καραμπίνα.
Πῶς σοῦ μοιάζει παινεμένη καὶ βαρεῖα πορπατησιὰ,
Μέτωπο καμαρωμένο, πολεμάρχου φορεσιὰ.

Ζωνταναῖς ἐλπίδες πάλι ξεφυτρώσανε στὴ γῆ μας
Μετ' ὃ τοῦ Μάρτι τὴ δροσοῦλα καὶ χαϊδεύουν τὴ ψυχὴ μας,
Δίνουν νύβητη στὴ καρδιά μας καὶ καινούρι' ἀναπνοή...
Ἔτσι ζοῦν τὰ παληκάκια... Ἐστὸ τουρέκ' εἶν' ἡ ζωή...

Ποῖς, σχολειὸ μου παινεμένο, φλογερὸ σ' εἶπε καμίνι;
Ποιὰ προμάντεψε ἀγάπη τ' ἦτανε γραφτὸ νὰ γείνη;
Ἄχ! ἄς ἔλθῃ νὰ κυττάξῃ τὴ θερμὴν σας λεβεντιά
Καὶ τοῦ καμινιοῦ τῆς φλόγες μὲς' στοῦ ἔθνους τὴ νυχτιά.

Εἶναι σὰ γυμνὴ ἡ χώρα ποῦ ζῆσε μετ' ὃ τουφέκι
Τόσα χρόνια εἰς τὸ χέρι καὶ στὸ στόμα τὸ φυσέκι,
Καὶ γιὰ νὰ ντυθῇ τῆς πρέπει κλέφτικη ἀρματωσιὰ,
Ἐύλιος σταυρὸς ἄστὰ στήθια, πολεμάρχου φορεσιὰ...

Γλοκοχάραμα καυμένο, πρόβαλλε ν' ἀναστηλώσης
Τῆς καρδιαῖς τῆς μαραμέναις κι' ἀπ' τὸ λήθαργο νὰ σώσης.
Κάθε λόγγη καὶ ἀχτίδα, κάθε στόμα καὶ φιλι,
Κάθε μέτωπο δροσάτο καὶ γλοκιά ἀνατολή...
ᾠ! πετᾶτε, ζηλεμένοι ἀετοὶ, μὲς' ἄστον λημέρι
Ἡ Ἑλλάς φρουρὸ σὰς δίνει τὸ μαρτυρικὸ τῆς ταῖρι...

Ἀθῆναι 8 Μαρτίου 1876.

— Ποίησις: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ. —

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀριθμοί. — Τὸ βάρος τοῦ ἡλίου εἶναι 2,096,000,000,000,000,000,000,000 τόνων τῶν χιλίων χιλιογράμμων, τὸ δὲ τῆς γῆς 5,875,000,000,000,000,000,000 μόνον.

Ὁ κολοσσὸς τῆς Ἑλευθερίας ἐν Ἀμερικῇ. — Ὁ κολοσσὸς τῆς Ῥόδου παριστῶν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἔχων ὕψος 105 ποδῶν διετηρήθη ἐπὶ 55 ἔτη καὶ κατέπεσεν ὑπὸ τῶν δονησιμῶν φοβεροῦ σεισμοῦ. Ἦδη δὲ ὡς διεθνὲς δῶρον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀμερικῆς, προτείνεται αὐτῇ ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἡ ἀνέγερσις κολοσσοῦ τῆς Ἑλευθερίας 196 ποδῶν ὕψους πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅστις θέλει χρησιμεύσει καὶ ὡς φάρος διαφωτίζων τοὺς ἐν τῷ λιμένι νύκτωρ εἰσερχομένους.

Ὅποια ὀφείλει νὰ ἦναι ἑκάστη κόρη.

1. Κοσμία κατὰ τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν.
2. Φιλαλήθης λόγῳ τε καὶ ἔργῳ.
3. Φιλόπρονος καὶ οὐχὶ ὀκνηρά.
4. Εὐγενῆς τοὺς τρόπους καὶ τὴν καρδίαν.
5. Ταπεινόφρων, σεμνὴ καὶ ἐπιεικὴς πρὸς πάντας.
6. Φιλάνθρωπος καὶ φιλόζωος.
7. Εὐσεβὴς ἀγαπῶσα τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον.

Ἐκάστη κόρη, πλουσία ἢ πτωχὴ, πεπαιδευμένη ἢ μὴ, εὐειδὴς ἢ μὴ, ὑγιὴς ἢ πάσχουσα, μικρὰ ἢ μεγάλη καὶ ἔχει καὶ δύναται νὰ διαθέσῃ ὅ,τι ἀπαιτεῖται εἰς ἀπόκτησιν τούτων δηλ. ἀπόφρασιν. Ἐνδεχόμενόν τινες νὰ στεροῦνται παιδείας ἕνεκα πενίας ἢ καλλονῆς προσώπου καὶ κομψότητος σώματος ἢ στολισμῶν κτλ., ἀλλ' ἑκάστη δύναται νὰ φέρῃ ἐπὶ τὸ ἀγνόν αὐτῆς μέτωπον τὸ στέμμα τῆς ἀρετῆς ὅπερ πολυτιμότερον καὶ αὐτῶν τῶν τιμαλφιστάτων ἀδαμάντων κοσμεῖ καὶ λαμπρύνει αὐτήν· καθότι διὰ τούτων καθίσταται εὐτυχὴς ἐκπληροῦσα τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς υπέρβασεως αὐτῆς.

ΛΥΣΙΣ Γ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Τὸ στοιχεῖον **Ο**.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ Β'.

ANNA.

Πρῶτος ἔλυσε αὐτὸ ὁ κ. Νικόλαος Φρανζῆς ὅστις καὶ ἔλαβε τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον. Κατόπιν δὲ οἱ κύριοι Ἐπ. Σ. Τσάκονας, Π. Παναγιωτόπουλος καὶ Π. Γουλιμῆς ἐκ Μεσολογγίου.

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'.

Ἐγὼ βέβαια δὲν εἶμαι· ἀλλὰ τίς; — Ὅα μ' ἐνόησες,
Ἄν με ἀναγραμματῆσης· πῶς; — Ὅα με καταβροχθήσης.

Πρόβλημα γ'. Τίς ὁ συγγραφεὺς οὐ τὸ ὄνομα ἀποτα-
λεῖ ὁ ἀναγραμματισμός.

Ναὶ ὁ λύκος;